

**MIDTRE GAULDAL
KOMMUNE**
Landbruk, natur og friluftsliv

Landbruks- og matdepartement
pb 8007 Dep
0030 OSLO

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 2006/00143	105
Mottatt: 12 MAI 2006	MØ/SO
Saksbeh.: 713	Ark.: 713
Kopi:	Avskr.:

Deres ref.
200600143

Vår ref.
06/00516-3/V50

Dato
11.05.2006

Høring av forslag til endring av lov av 15 juni 2001 nr 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell

Vedlagt oversendes svar på høring vedr ovennevnte sak behandlet i utvalg for Landbruk, næring og teknikk 2.5.2006 og i formannskapet 8.5.2006 sak 048/06.

Med hilsen
for landbrukssjefen
Midtre Gauldal Kommune
Næringsavdelingen
A Krogstad Rønning
Alfhild Krogstad Rønning
sekretær

MIDTRE GAULDAL KOMMUNE

7290 Støren

Arkivnr. V50	Saksnr. 06/00516-2		
Utvalg	Utvalgssak	Møtedato	
Landbruk, næring og teknikk	055/06	02.05.06	
Formannskapet	048/06	08.05.06	

Saksbehandler Odd Arne Bratland

Forslag til endring av lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell- høringsuttalelse.

Saksdokumenter

- Høringsbrev fra LMD dat. 15.02.06
- Høringsnotat
- Lov om veterinærer og annet dyrehelsepersonell av 15. juni 2001 nr. 75

Saksopplysninger

Staten har i dag det overordnede ansvar for å sikre en landsdekkende dyrehelsetjeneste. Lov om veterinærer og annet dyrehelsepersonell (dyrehelsepersonelloven) av 15. juni 2001 nr 75 danner det lovmessige grunnlaget.

Lovens formålsparagraf: *Lovens formål er å bidra til at dyrehelsepersonell utøver forsvarlig virksomhet og dermed bidrar til god dyrehelse, forsvarlig dyrevern, trygg mat og ivaretagelse av miljøhensyn. Staten har det overordnede ansvaret for å sikre en landsdekkende dyrehelsetjeneste.*

Dette innebærer bl.a. at staten har ansvaret for å organisere og finansiere klinisk veterinæravdeling på kveld, natt og i helger og høytider.

Landbruks- og matdepartementet (LMD) har i brev av 15.02.06 sendt på høring et forslag til endring av dyrehelsepersonelloven hvor formålet med lovendringen er at ansvaret for veterinærdekning og veterinæravdeling i alle deler av landet overføres fra staten til kommunene. Departementet peker på at det økonomiske grunnlaget for kliniske veterinærtjenester er svekket i deler av Norge. Dette grunnet bl.a. strukturendringer og økonomiske forhold i landbruket, samt forbedringer i dyrehelsen.

Lovendringsforslaget begrunnes med at bestemmelser som angår tilgjengelighet av dyrehelsetjenester bør forvaltes så nær brukerne som mulig.

Det settes i denne forbindelse ingen krav om et enhetlig veterinærtilbud i alle deler av landet. I høringsnotatet står det: *"det vil være opp til kommunene å vurdere hva som er tilfredsstillende tilgang på veterinærtjenester"* og *"kommunene vil i prinsippet stå fritt til å vurdere hvilket nivå de mener er tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell"*. Det presiseres dog at tjenesten må omfatte en døgnkontinuerlig tilgang på slike tjenester.

Departementet foreslår at dagens ordning med lovbestemte forhandlinger mellom staten og Den norske veterinærforening vedrørende deltagelse og kompensasjon i forbindelse med klinisk veterinærkontakt oppheves, og erstattes med direkte avtaler mellom kommunen og aktuelt dyrehelsepersonell.

Det er ikke foretatt noen økonomisk konsekvensutredning forbundet med en ansvarsoverføring, og forslaget gir ingen klare kriterier for økonomisk kompensasjon. Departementet viser i denne forbindelse til kommuneøkonomiproposisjonen som legges fram i løpet av våren.

Staten har, bl.a. gjennom EØS- avtalen, et ansvar for en nasjonal beredskap mot alvorlige smittsomme dyresykdommer. Etter at Mattilsynet avskaffet sin veterinære beredskapsvakt har dette blitt ivaretatt av vakthavende veterinær. Staten skal fortsatt ha dette ansvaret, men det synes uklart hvordan denne beredskapen skal organiseres.

Saken er oversendt landbruksutvalget (tidligere Fellesutvalget for jord- og skog) for uttalelse. LMD har satt høringsfristen til 15. mai.

Vurderinger

Det foreslås at kommunene selv skal definere hva som er tilfredsstillende veterinærdekning og vaktordning. Det er rimelig å forvente at dette vil føre til store ulikeheter kommunene i mellom.

Det vil være økonomisk attraktivt for dyrehelsepersonell å etablere seg i større, sentrale kommuner med bra befolkningsgrunnlag, og mye husdyrhold. Disse kommunene vil sannsynligvis ha lett tilgang på fagfolk, og dermed relativt små økonomiske og administrative belastninger i tilknytning til en ansvarsoverføring. Kommunens ansvar vil kunne være begrenset til administrering av en vaktordning utenom ordinær arbeidstid. På den annen side er det påregnelig at utkantkommuner med lavt befolkningsgrunnlag, og lange reiseavstander, vil kunne få problemer med å rekruttere kvalifisert personell. I disse kommunene vil det være aktuelt å måtte bidra til å sikre tilgang på dyrehelsetjenester også på dagtid.

Departementet peker på at dette bl.a. kan skje gjennom interkommunalt samarbeid, opprettelse av kommunale stillinger eller bruk av ordninger med etableringstilskudd eller driftsstøtte til privatpraktiserende dyrehelsepersonell. Felles for disse forslagene er at utgifter vil måtte påregnes.

Forslaget gir ingen klare kriterier for økonomisk kompensasjon. I følge departementet tas det sikte på at nødvendige administrative kostnader i kommunene skal kompenseres. Det pekes på at regjeringen har en ambisjon om at alle nye oppgaver som pålegges kommunal sektor skal fullfinansieres. Erfaringsvis har det vist seg at slike ambisjoner ikke alltid holder stikk. Dersom en mulig økonomisk kompensasjon innlemmes i rammetilskuddet til kommunene vil man kunne komme i den situasjon at midler tiltenkt dyrehelsetjenester kommer i konkurranse med midler til andre gode formål som for eksempel skole og eldre omsorg.

Landbruksforvaltningen vurderer det som svært uheldig dersom det skal være den enkelte kommunes økonomiske situasjon, og dermed økonomiske prioriteringer, som skal bestemme nivået på dyrehelsetjenestene. Det er av stor betydning for landbruksnæringen at dyrehelsetjenestene holder et tilfredsstillende nivå. En situasjon med usikkerhet om hvorvidt bistand til akutt syke og skadde dyr vil kunne påregnes vil skape usikkerhet blant dyreeierne. Saken har også en tungtveiende dyrevernmessig (etisk) side. Samfunnet har et klart ansvar for at dyrehelsetjenestene holder et tilfredsstillende nivå.

Rådmannens innstilling

Midtre Gauldal kommune er av den klare oppfatning at god dyrehelse, forsvarlig dyrevern og trygg mat best ivaretas gjennom at staten har det overordnede ansvaret for å sikre disse tjenestene.

Det vil være svært uheldig dersom det skal være den enkelte kommunes økonomiske situasjon, og dermed økonomiske prioriteringer, som skal bestemme nivået på dyrehelsetjenestene. Det er av stor betydning for landbruksnæringen at dyrehelsetjenestene holder et tilfredsstillende nivå. En situasjon med usikkerhet om hvorvidt bistand til akutt syke og skadde dyr skal kunne påregnes vil for dyreeierne være svært belastende. Saken har også en dyrevernmessig (etisk) side hvor samfunnet har et klart ansvar for at dyrehelsetjenestene holder et tilfredsstillende nivå.

Det synes som om staten med lovendringsforslaget forsøker å velte ansvaret for dyrehelsetjenester i landet, og dermed ansvaret for organisering og finansiering av en landsdekkende klinisk veterinærvakt, over på kommunene. Dette oppfattes langt på vei som en ansvarsfraskrivelse fra statens side.

Lovendringsforslaget oppfattes som svært uklart. Det stilles ingen klare krav til innholdet i veterinærtilbudet. Det gis heller ikke klare kriterier for økonomisk kompensasjon overfor kommunene. Dersom lovendringsforslaget vedtas er det derfor rimelig å forvente store geografiske forskjeller både på tilgang og kvalitet på dyrehelsetjenestene. Det er likeledes rimelig å forvente at den økonomiske belastningen vil bli tyngst for utkantkommuner med lavt befolkningsgrunnlag og lange reiseavstander.

Det bør fortsatt være en enhetlig, landsdekkende ordning som sikrer at alvorlig syke og skadde dyr sikres behandling utenom ordinær arbeidstid.

Dette må også ses i lys av at staten gjennom EØS- avtalen har et ansvar for beredskap mot alvorlige smittsomme dyresykdommer.

LNT utvalgets behandling 02.05.2006

Rådmannens innstilling enstemmig vedtatt.

LNT utvalgets vedtak 02.05.2006

Midtre Gauldal kommune er av den klare oppfatning at god dyrehelse, forsvarlig dyrevern og trygg mat best ivaretas gjennom at staten har det overordnede ansvaret for å sikre disse tjenestene.

Det vil være svært uheldig dersom det skal være den enkelte kommunes økonomiske situasjon, og dermed økonomiske prioriteringer, som skal bestemme nivået på dyrehelsetjenestene. Det er av stor betydning for landbruksnæringen at dyrehelsetjenestene holder et tilfredsstillende nivå. En situasjon med usikkerhet om hvorvidt bistand til akutt syke og skadde dyr skal kunne påregnes vil for dyreeierne være svært belastende. Saken har også en dyrevernmessig (etisk) side hvor samfunnet har et klart ansvar for at dyrehelsetjenestene holder et tilfredsstillende nivå.

Det synes som om staten med lovendringsforslaget forsøker å velte ansvaret for dyrehelsetjenester i landet, og dermed ansvaret for organisering og finansiering av en landsdekkende klinisk veterinærvakt, over på kommunene. Dette oppfattes langt på vei som en ansvarsfraskrivelse fra statens side.

Lovendringsforslaget oppfattes som svært uklart. Det stilles ingen klare krav til innholdet i veterinærtilbudet. Det gis heller ikke klare kriterier for økonomisk kompensasjon overfor kommunene. Dersom lovendringsforslaget vedtas er det derfor rimelig å forvente store geografiske forskjeller både på tilgang og kvalitet på dyrehelsetjenestene. Det er likeledes rimelig å forvente at den økonomiske belastningen vil bli tyngst for utkantkommuner med lavt befolkningsgrunnlag og lange reiseavstander.

Det bør fortsatt være en enhetlig, landsdekkende ordning som sikrer at alvorlig syke og skadde dyr sikres behandling utenom ordinær arbeidstid.

Dette må også ses i lys av at staten gjennom EØS- avtalen har et ansvar for beredskap mot alvorlige smittsomme dyresykdommer.

Formannskapets behandling - 08.05.2006

LNT – utvalgets tilrådning enstemmig vedtatt

Vedtak

Midtre Gauldal kommune er av den klare oppfatning at god dyrehelse, forsvarlig dyrevern og trygg mat best ivaretas gjennom at staten har det overordnede ansvaret for å sikre disse tjenestene.

Det vil være svært uheldig dersom det skal være den enkelte kommunes økonomiske situasjon, og dermed økonomiske prioriteringer, som skal bestemme nivået på dyrehelsetjenestene. Det er av stor betydning for landbruksnæringen at dyrehelsetjenestene holder et tilfredsstillende nivå. En situasjon med usikkerhet om hvorvidt bistand til akutt syke og skadde dyr skal kunne påregnes vil for dyreeierne være svært belastende. Saken har også en dyrevernmessig (etisk) side hvor samfunnet har et klart ansvar for at dyrehelsetjenestene holder et tilfredsstillende nivå.

Det synes som om staten med lovendringsforslaget forsøker å velte ansvaret for dyrehelsetjenester i landet, og dermed ansvaret for organisering og finansiering av en landsdekkende klinisk veterinærvakt, over på kommunene. Dette oppfattes langt på vei som en ansvarsfraskrivelse fra statens side.

Lovendringsforslaget oppfattes som svært uklart. Det stilles ingen klare krav til innholdet i veterinærtilbudet. Det gis heller ikke klare kriterier for økonomisk kompensasjon overfor kommunene. Dersom lovendringsforslaget vedtas er det derfor rimelig å forvente store geografiske forskjeller både på tilgang og kvalitet på dyrehelsetjenestene. Det er likeledes rimelig å forvente at den økonomiske belastningen vil bli tyngst for utkantkommuner med lavt befolkningsgrunnlag og lange reiseavstander.

Det bør fortsatt være en enhetlig, landsdekkende ordning som sikrer at alvorlig syke og skadde dyr sikres behandling utenom ordinær arbeidstid.

Dette må også ses i lys av at staten gjennom EØS- avtalen har et ansvar for beredskap mot alvorlige smittsomme dyresykdommer.

Pett utskrift
Rådhuset 9/5-06
S. J.

Kopi: Landbruks- og matdepartementet
Akersgt. 59 (R5)
Pb. 8007, Dep.
0030 OSLO